

Potrivit recurenței, Tribunalul a săvârșit o eroare de procedură întrucât, în pofida cererilor motivate ale recurenței, nu a acordat acesteia un termen pentru depunerea unui memoriu în replică la memoriul în apărare al intimatei. În acest mod, s-a limitat dreptul reclamantei de a fi ascultată în justiție și s-a adus atingere dreptului său la protecție juridică, cu încălcarea dispozițiilor dreptului comunitar care trebuie aplicate procedurii desfășurate în fața Tribunalului și a Curții.

În opinia recurenței, Tribunalul a încălcat articolul 8 alineatul (1) litera (b) din RMC deoarece, în ceea ce privește aprecierea riscului de confuzie, nu a efectuat o evaluare globală a tuturor factorilor relevanți. În mod eronat, Tribunalul a presupus că aspectele comune ale mărcilor verbale aflate în conflict sunt suficiente pentru a considera că există un risc de confuzie în sensul dreptului mărcilor.

Mai precis, Tribunalul nu a luat în considerare în mod suficient faptul că, în cazul mărcilor care fac obiectul procedurii, este vorba în mod preponderent despre bunuri și servicii care, în sensul cel mai larg, au legătură cu sănătatea umană, motiv pentru care trebuie să se presupună o atenție sporită din partea publicului interesat. Consumatorii sunt cât se poate de conștienți de faptul că, în cazul denumirilor de mărci care sunt derivate din nomenclatura chimică sau care se referă la aceasta, chiar cele mai mici diferențe ar putea fi decisive. În plus, atenția consumatorilor este sporită de faptul că o confuzie între produse poate determina consecințe foarte neplăcute. Chiar numai această împrejurare impune un grad înalt de atenție.

În plus, potrivit recurenței, Tribunalul nu a luat în considerare faptul că mărcile verbale „Kids Vits” și „VITS4KIDS” se deosebesc în mod esențial una de cealaltă deoarece redarea fonetică a denumirilor mărcilor permite recunoașterea unor diferențe clare. Tocmai pronunțarea denumirii unei mărci este esențială pentru amintirea pe care o au consumatorii cu privire la o marcă, astfel încât riscul de confuzie este exclus chiar numai pentru acest motiv. Deși există o asemănare vizuală, în cazul mărcilor în discuție, cuvintele „Kids” și „Vits” sunt totuși plasate în mod distinct, iar, în cazul mărcii intimatelor, la acestea se adaugă un semn suplimentar (și anume o cifră „4”, care trebuie pronunțată în engleză „for”, în sensul de „destinat pentru”). În plus, cele două mărci urmează în întregime două sisteme diferite de formare a noțiunilor compuse, ceea ce este de natură tocmai să asigure caracterul distinctiv al acestora.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Ordinario di Vicenza — Sezione distaccata di Schio (Italia) la 15 februarie 2010 — Electrosteel Europe SA/Edil Centro SpA

(Cauza C-87/10)

(2010/C 100/45)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Ordinario di Vicenza

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Electrosteel Europe SA

Pârâtă: Edil Centro SpA

Întrebarea preliminară

Articolul 5 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 44/2001 ⁽¹⁾ și, în orice caz, dreptul comunitar, care prevede că locul de executare a obligației este, în cazul vânzării de mărfuri, locul unde, în temeiul contractului, au fost sau ar fi trebuit să fie livrate mărfurile, trebuie interpretat în sensul că locul livrării, care este relevant pentru stabilirea instanței competente, este cel al destinației finale a mărfurilor care fac obiectul contractului sau cel în care vânzătorul se eliberează de obligația de livrare, conform dreptului material aplicabil cauzei, sau se poate avea în vedere și o altă interpretare a dispoziției menționate?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, p. 1, Ediție specială 19/vol. 3, p. 74)

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale di Palermo (Italia) la 15 februarie 2010 — Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale/Seasoft Spa

(Cauza C-88/10)

(2010/C 100/46)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Palermo

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale

Pârâtă: Seasoft Spa

Întrebările preliminare

1. Având în vedere că schema de ajutoare (identificată cu nr. NN 91/A/95) introdusă de Regiunea Sicilia prin articolul 10 din Legea regională nr. 27 din 15 mai 1991 (Legge Regionale 15 maggio 1991, n. 27) prevedea un mecanism de contribuții pentru un număr de ani și anume minimum doi ani și maximum cinci ani (doi ani pentru încadrarea în muncă cu contract de formare și de muncă și în plus maximum trei ani în cazul transformării contractului de formare și de muncă în contract pe durată nedeterminată), Comisia Europeană, prin Decizia 95/C 343/11 din 14 noiembrie 1995 prin intermediul căreia a autorizat aplicarea a înțeles:

— să admită o astfel de variație temporală și economică a beneficiilor (doi ani plus trei ani) sau, dimpotrivă,

— să autorizeze în mod exclusiv și alternativ fie acordarea de contribuții pentru încadrările în muncă cu contract de formare și de muncă (pe durata de doi ani a acestora) fie acordarea de contribuții pentru transformările în contracte pe durată nedeterminată a contractelor angajaților încadrați anterior cu contract de formare și de muncă (pe durata celor trei ani prevăzuți pentru transformare)?

2. Termenul exercițiului financiar 1997 pentru aplicarea ajutorului de stat, indicat de Comisia Europeană prin Decizia 95/C 343/11 din 14 noiembrie 1995 privind autorizarea schemei introduse prin articolul 10 din Legea regională nr. 27/91 trebuie înțeles:

— drept termen pentru previziunea inițială a cheltuielilor pentru ajutoare destinate oricum să fie acordate în anii următori (în funcție de diferitele interpretări posibile ale ajutoarelor autorizate menționate) sau, mai degrabă

— trebuie înțeles drept termen final pentru plata efectivă a contribuțiilor propriu-zise de către autoritățile regionale competente?

3. Pentru încadrarea cu contract de formare și de muncă, conform articolului 10 din Legea regională nr. 27/91, care a avut loc de exemplu la 1 ianuarie 1996 așadar, în cadrul perioadei de aplicare a ajutorului stabilit prin Decizia

95/C 343/11 din 14 noiembrie 1995, Regiunea Sicilia putea (și trebuia) să aplice în mod concret schema de ajutoare pentru toți anii care au făcut obiectul autorizării (și anume doi ani plus trei ani), chiar și atunci când precum în exemplul amintit, aplicarea schemei autorizate presupunea o plată efectivă a contribuției până la data de 31 decembrie 2001 (și anume 1996 + 5 ani = 2001)?

4. Comisia Europeană, prin Decizia 2003/195/CE⁽¹⁾ din 16 octombrie 2002 care prevede la articolul 1: „schema de ajutoare prevăzută la articolul 11 alineatul 1 din Legea regională nr. 16 din 27 mai 1997 a Regiunii Sicilia, pe care Italia intenționează să o pună în aplicare, este incompatibilă cu piața comună. În consecință, schema menționată nu poate fi pusă în aplicare”, a înțeles:

— să refuze autorizarea „noii” scheme de ajutoare prevăzute la articolul 11 din Legea regională nr. 16/67, întrucât a considerat-o un sistem „autonom” având ca scop prelungirea perioadei de aplicare a ajutorului instituit prin articolul 10 din Legea regională nr. 27/91 ulterior datei de 31 decembrie 1996, incluzând în acesta și cheltuieli aferente unor încadrări în muncă și/sau transformări efectuate în anii 1997 și 1998, sau

— dimpotrivă, prin decizia menționată s-a avut în vedere în mod efectiv să se interzică regiunii de a dobândi resurse economice, cu scopul de a împiedica plata efectivă a ajutoarelor de stat instituite prin articolul 10 din Legea regională nr. 27/91, inclusiv pentru încadrările în muncă și/sau transformările efectuate înainte de 31 decembrie 1996?

5. În cazul în care decizia Comisiei se interpretează conform punctului 4 de mai sus prima liniuță, această decizie este conformă cu interpretarea articolului 87 din tratat pe care Comisia întemeiază cazuri similare privind scutiri de la contribuțiile de securitate socială aferente contractelor de formare și de muncă avute în vedere în Decizia 2000/128/CE⁽²⁾ din 11 mai 1999 (având ca obiect legislația statului italian și amintită în motivația deciziei negative din 2002) și Decizia 2003/739/CE⁽³⁾ din 13 mai 2003 (având ca obiect legislația Regiunii Sicilia)?

6. În cazul în care decizia Comisiei se interpretează conform punctului 4 de mai sus a doua liniuță, cum trebuie interpretată decizia anterioară de autorizare a schemelor de ajutor, ținând cont de dubla semnificație pe care o poate avea adjectivul „ulterior”: „ulterior în raport cu bugetul stabilit prin decizia Comisiei” sau „ulterior în raport cu finanțarea prevăzută de regiune doar până la bilanțul din 1996”?

7. În sfârșit, care ajutoare trebuie considerate legale și care ajutoare trebuie considerate ilegale potrivit Comisiei?
8. Căreia dintre părțile la prezentul proces (societatea sau Assessorato) îi revine sarcina de a demonstra că bugetul stabilit de Comisie însăși nu a fost depășit?
9. Eventuala recunoaștere în favoarea întreprinderilor beneficiare a unor dobânzi legale aferente plății tardive a contribuțiilor considerate legale și admisibile este luată în considerare sau nu la stabilirea posibilei depășiri a bugetului autorizat inițial prin Decizia 95/C 343/11 din 14 octombrie 1995?
10. În cazul în care dobânzile sunt luate în considerare la stabilirea depășirii bugetului, ce rată a dobânzii trebuie aplicată?

(¹) JO L 077, p. 57.

(²) JO L 42, p. 1.

(³) JO L 267, p. 29.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Vestre Landsret (Danemarca) la 17 februarie 2010 — Danfoss A/S și Sauer-Danfoss ApS/Skatteministeriet

(Cauza C-94/10)

(2010/C 100/47)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Vestre Landsret

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Danfoss A/S și Sauer-Danfoss ApS

Pârât: Skatteministeriet

Întrebările preliminare

1. Dreptul comunitar se opune ca un stat membru să respingă o cerere de rambursare formulată de o întreprindere asupra

căreia a fost transferată o acciză contrară unei directive, atunci când această respingere — în împrejurări precum cele din cauza principală — are motivarea că nu este întreprinderea care a plătit statului taxa?

2. Dreptul comunitar se opune ca un stat membru să respingă o cerere de despăgubire formulată de o întreprindere asupra căreia a fost transferată o acciză contrară unei directive, atunci când această respingere — în împrejurări precum cele din cauza principală — are motivarea invocată de statul membru (mai exact că întreprinderea nu este o parte afectată în mod direct și că nu există nicio legătură de cauzalitate între un eventual prejudiciu și comportamentul care stă la baza răspunderii?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein oikeus (Finlanda) la 25 februarie 2010 — Virallinen syyttäjä/Malik Gataev, Khadizhat Gataeva

(Cauza C-105/10)

(2010/C 100/48)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Virallinen syyttäjä

Pârâți: Malik Gataev, Khadizhat Gataeva

Întrebările preliminare

1. Cum trebuie interpretat raportul dintre dispozițiile Directivei 2005/85/CE (¹) (directiva privind procedura de azil) și cele din Decizia-cadru 2002/584/JAI (²) în cazul în care persoana a cărei predare este solicitată în temeiul unui mandat european de arestare, care este resortisant al unui stat terț, a formulat o cerere de azil în statul membru care trebuie să execute mandatul, iar cererea de azil este în curs de examinare în același timp cu cauza care privește executarea mandatului de arestare?